

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

ושמואל אמר לפקח עליו אם הגל. קאמר דאם רוב ישראל (ו) אבל במחנה על מחנה לא וי"ש ברוב כותים: אינו כן. דאמר אפילו ברוב כותים מפקחין: למאי הילכסא. הו כותי אליבא דשמואל כיון דאמר מפקחין עליו כל שכן דמנא להחיותו ולמאי הילכסא הו כותי: להאכילו נבילות. עד שידגל ויקבל עליו גירות: רוב ישראל ישאל למאי הילכסא. הו ישראל ברוב ישראל טפי ממחנה על מחנה (ו) אי שאל להאכילו נבילות ממחנה על מחנה לא ספיקו ליה: נטקין. שאל על ישראל שפיקו עליו כותי מרוב

וישמאל אמר לפקח עליו את הגל כי איתמר
 דשמאל ארישא איתמר אם רוב כותיים כותי
 דאמר שמאל *ולענין פקוח נפש אינו כן אם
 רוב כותיים כותי למאי הילכתא אמר רב פפא
 להאכליו נבלות אם רוב ישראל ישראל
 להלכא ישראל להחזיר לו אבידתו מחצה על
 חלקה *הוא דאמר למאי הילכתא אמר רבי לקיש
 לנזקין הכי רמי אי נימא דגמשה תורא דידן
 דליתא דידה גייתי ראיא ונשקול לא צריכא
 דנגמיה תורא דידה תורא דידן פלגא יהיכי
 ליה אידך פלגא נימא ליה אייתי ראיא דלאו
 דאמר שמאל אלא ושקול: מי שנפל עליו מפולת
 וכו': מאי קאמר לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא
 ספק הוא שם ספק אינו שם דאי איתיה חזי
 הוא דמפקחין אלא אפילו ספק חי ספק מת
 דמפקחין ולא מיבעיא ספק חי ספק מת
 דמפקחין אלא אפילו ספק כותי ספק ישראל
 דמפקחין: מצאוהו חי מפקחין: מצאוהו חי
 פשיטא לא צריכא דאפי' לחיי שעה: ואם
 פשית ניהורו: הא גמי פשיטא לא צריכא *לר'
 יהודה בן לקיש דתניא *אין מצילין את המת
 מפני הדליקה אמר רבי יהודה בן לקיש
 שמשתי שמצילין את המת מפני הדליקה
 ואפילו רבי יהודה בן לקיש לא קאמר אלא
 *מתוך שאדם בחול על מתו אי לא שרית ליה
 לכבוי אבל הכא אי לא שרית ליה מאי
 אית ליה למעבר תנו רבנן עד היכן הוא בודק
 עד חוטמו ויש אומרים עד לבו בדק ומצא
 עוליונים מתים לא יאמר כבר מתו התחתונים
 ומעשה היה ומצאו עוליונים מתים ותחתונים
 חיים נימא הני תנאי כי הני תנאי דתנאי *מהיכן
 הולד נוצר מראשו שנאמר *מעמי אמי אחה
 גזיו ואומר גזיו נורך והשליכי אבא שאל
 ואומר מטיבורו ומשלח שרשי אילך ואילך
 ואפילו תימא אבא שאל עד כאן לא קא אמר
 אבא שאל אלא לענין יצירה דכל מידי
 אבא שאל מיתצר אבל לענין פקוח נפש
 אבא שאל מדי דעיקר חיותא באפיה
 הוא דכתיב יכל אשר נשמת רוח חיים באפיו
 אמר רב פפא מחלוקת ממטה למעלה אבל
 מאמר למטה כיון דבדק ליה עד חוטמו שוב
 אינו צריך דכתיב כל אשר נשמת רוח חיים
 באפיו *וכבר היה ר' ישמעאל ורביעיקבא

פה.

לפקח הגל אינו כן. אומר ר"י דהיינו טעמא דאין הולכין
בפקוח נפש אחר הרוב משום דמכבי (ויקרא יח) וחי
הקטן ולא קיימות בהם שלא יוכל לצוד בשום ענין לירי מיתת ישראל:
להאבדו נביאות. לא היה מצי למימר שלא להחיותו משום
דאפילו מתנה, שזו מחלה אינו חייב
להחיותו דוקא ברוב ישראל אמרין
לא שט אלא להחיותו:

להחזיר לו אבידתו. **הא דלמ**
קאמר להחזירו דקאמר
רז לעיל פירש רש"י דלשמואל אלטערך
דקבירא ליה דלפילו לפקח אל שכל
בשעת אין הולבין אחר הרוב כל שכן
להחזירו ואע"ג דקבירא ליה לשמואל
(וכ' דף צ"ג:) אין הולבין בממון אחר
הרוב הני מיני היבא דלמי לדידי
ברשות בעלים כמו מוכר שור לחבירו
ונחלא נעמן אלא ככל אבא דלמ דלא
לדידי ברשות בעלים אזלינן בחד
רובא (ובתשובות סוף פ"ק דף ט"ו)
פירש דברותא נקט אפילו להחזיר לו
אבדא דליבא עבירה גדולה דחאמר
(פסחים דף ט"ו:) התמידי אבדא למומי
עליו הכחוש אומר למען ספות הרוב
את הנזלמה וגו' ואפי' הכי מחזירין
היבא דליבא רוב ישראל וכל שכן
להחזירו דליבא עבירה כולי האי
דמפרסמו עניי כומים ע"י עניי ישראל
מפני דרכי שלום (גיטין ס"א:).

להחזיר לו אביה. אבל ממה
על משה לא דאמר ליה
קיימי רחמי דשראל את ואחזיר לך:
לא צריבא דנעמיה תורא דדיה
ד'תורא דידן. מיימא ליה דהוא
מני למימר כולוהו לנטקין אס רוב
ישראל ישראל דנעמיה תורא דידן
לתורא דידים משה על משה ישראל
דנעמיה תורא דידים לתורא דידן ולא
משלם אלף פלגא אס רוב כומים כומי
משלם מק אלף פלגא נחלא למימר
מידוס ככל מד:

אבא שאול אומר מטיבין ורעין
הקשה רבינו תם דנפק
המסלת (וזה דף קה) תניא אחיה שפיר
מרוקס אלף שאלו רוחו מחילתו ברייתו
מראשו ועוד הקשה דהא הכס משמע
דלא איירי אלף עובדו האליבירס
ובקועטן דקא מפסיס עובדו שמי עיניו
רמי כפיסין על צבזבו וכו' להכי גרס
כ"ט מחילת ברייתו כדשון פירוש גוס
שגמר מחילת זורמו הו' כל גופו
דגול כסלסל כדמחזקתין רשומה
וכן פירש בעזקון (עקר רשון):

שמעאל ורבי עקיבא מהלכין בדרך ולוי^ה הסדר ורבי ישמעאל בנו של הלכין אחריהן נשאלה שאלה זו בפניהם מניין לפקוח נענה ר' ישמעאל ואמר אם במחתרת ימצא הנגב בא ספק על נפשות בא^ה ושפיכות דמים מטמא את תסתלק מישראל ניתן להצילו בנפשו ק"ו לפקוח נפש ר"ע ואמר וכו' ייד איש על רעהו וגו' מעם מזבחיו בר חנה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא אלא המית אבל

להציל (להציל) לא יבא לחלל שבת כשבימי מחמתו אבל כשעורר בזה לא יבא לחלל שבת אבנ עירייה אבנ להציל ובשעת הצלה לא היו עורר אבנ לא לא שרית ליה אבנ עירייה ולעצמה יבא

(ה) לענין שלא להחיותו דלא במחנה וכו' וה"ל הו"מ למחנה ברוב ישראל כדי להחיותו אלא נקט החזרת אבידה שהוא חידוש יותר בדפרי' כ"ל ע"ן ש"י. (ב) ש"ל בדפניא.

מסורת הש"ס

(א) שבת חג: (מקראות)
שבת פיידי היום: (ב) שבת
חג: (קרי: ג) שבת מה,
(ד) מכלתם פני חתן,
(ה) מנעור עין חרד ר'
לוחם ולי חרד פיי נאמן
פ' לוחמים שתי ששה
נגדו שרד לפיכך נקרא חרד
שם ששה ששה פני שרד
נען מלחמות: (ו) (שבת לב'
ועי' פ' ג) נביא: ונבי רחם
חבר מחלת ד"ר הכה,
(ז) (ועי' חס' ביק מ':
ד"ר קמלי).

תורה אור השלם

1. עֲלִיד נִסְמַכְתִּי מִבְּטֵן
מִמֶּנִּי אִתָּה: הִנֵּה גִיד בָּךְ
תִּהְיֶה אֲמִיד:
תְּהִלָּה עַל א
2. גִּיד נִרְדָּךְ הִוָּשְׁלִיכִי
וְשֵׁאֵל עַל שְׂמִי קִרְבֵּךְ הִי
כִּסֵּאִי וְיִשֵּׁאֵל אֶת דָּוִד
בְּקִרְבֶּךָ: יִדְמֶנָּה וְא
3. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ
יִחִי־בִּי בְּאִשִּׁי מִכֹּל אֲשֶׁר
בְּרִיחֶם מֵת:
בְּרִשִׁית: ז
4. אִם מִקְרָאֵי יִצְחָק
הִנָּבֵן וְהִנָּבֵן וְהִנָּבֵן אֵין לֹ
5. שְׁמוֹת כֹּךְ א
6. וְכִי דָוִד אֵשֶׁל עַל עֲרֻשׁוֹ
לִקְרֹעַ בְּקֻרְסָהּ מֵעַם
מִזְבְּחֵי תִקְחֻנָּה לְשׁוֹת:
שְׁמוֹת כֹּךְ ד

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ולוי הסדר.
לא פורש לי. ע"י נרכז
סה: רש"י ד"ס מ"ן שמע
ליס וס"ג: שם ר"ה ולא
מקל מוכחי אם התחיל
בעבודה. ע"י נרש"י מכות
יב. ד"ס טעם יואב וז"ע:

הגהות הב"ח

(ב) נבי לא זריח אלא
לר יהודה בן לקיש:
(ג) רש"י ד"ה ושמואל כ'
דאם רוב ישראל ישראל
אכל: (ג) רמיה אס רוב
כ"י ח"ה דאי שאל
לחאבדו וכו' על מחנה
נבי לא פסיק: (ד) ד"ה
גימור כ"י לשם גירות לא
מנין לחיוביה לישאל
לשומי: (ה) ד"ה גימור
ודיה אפילו חומא ז"ל
קדוש ד"ה גימור:

מוסף רש"י

אתה ברזי. אתה מראש,
יפת ראשי תחילה, דגור
לישנא דרישא כמו בוי מורק,
שער ראשך תלשי וגלי
ראשך (סוסה חה).

תום' ישנים

אברהם רב פסא להאריזו
עבדו. וה"נ הוא מצי
למנהיגו (א) לענין להחיותו
אז במחלוקת על מחלוקת
מנהיג להחיותו אבל גבי
רב ישראל לא הוא
מצי למנהיג להחיותו רבין

לדפילי במחלה על מחלה חייב להחיות אם כן לא היה זה שום חידוש ואם נאמר בדמחלה על מחלה אינו חייב להחיות הוא מלי
לחיות על רוב ישראל דחייב להחיות אלא רטוח נקט לדפילי להחיות לו אציה שיש בנחמים עבירה כמו ששנונו בטהורין (דף
עו:) לא יאכה ה' קטוח לו זה המחזיר אציה לבנוי אפילו הכי אם רוב ישראל בשראל חלל להחיות אין כל כך עבירה (ז' דתמן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones